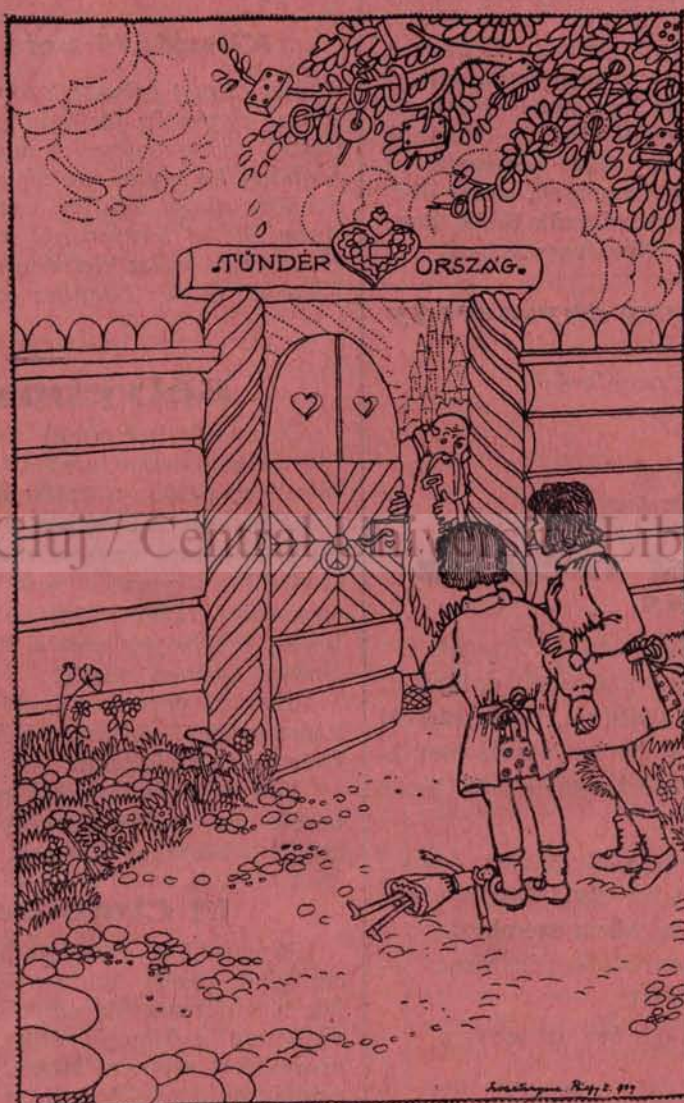

ÚJ CIMBORA

KÉPES GYERMEKLAP

1935. MÁRCIUS
1.

III. ÉVFOLYAM
6. szám

Kip! kop! kip! kop! hallszik künnről a kopogás. — Ki az? ki kopog kinn? néz ki a kapun az őrtálló nagyszakállu törpe. — Vagy úgy! két kis cimbora? No ti bejöhettek!

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR - SZERKESZTI: FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: CLUJ, STR. BARON L. POP No. 5. - TELEFON: 6-87.

APRÓSÁGOK TARKASÁGOK

Tündérország.

(Cimképhez.)

Van valahol messze, a kéklőhegyeken túl egy gyönyörű ország, ahova minden gyermekszív vágyik. Ez az ország Tündérország. Hétsinges, fehérszakállu törpe áll őrt a kapujánál, bizony nem is mindenkinek nyitja ki a nehéz vasveretű kaput. De úgy látszik Margitkának és Iucukának kedvezett a szerencse, mert őket beengedte az őrtálló öreg törpe. No, ha bementek, majd vissza is jönnek, s akkor megkérdezzük tőlük, hogy mi mindent láttak szép Tündérországban!

Mael Ferenc: Arany egyszeregy

*Tízszor egy az tíz
Mást ne igyál, szomjuságot
Nem olt csak a víz.*

*Kétszer kettő négy,
Másnak kárt ne tégy.*

Miska bácsi meg az utas.

Emlékeztek még Miska bácsira? Az első év-folyamban többször is írtunk a viselt dolgairól. Már régen nem hallatott magáról, pedig szereti a tréfás, mókás dolgokat. No az alanti eset is vele esett meg. De adjuk át neki a szót, hadd mondja el ő maga:

— A minap a városban volt dolgom. Ahogy jó délután indulok vissza, az egyik keresztútnál gyalogos ember bandukolt velem szemben.

— Tessék már mondani, — szólít meg, — messze van még ide Ombód?

— Van úgy egy fertály óra járásnyira — mondok.

— Nagyon elfáradtam, felülhetek-e a szekerre?

— Üljön, ha kedve van — biztatom. Fel is ült. Már mentünk majd egy óráig is, mikor az atyafi türelmetlenül újra kérdi:

— Még mindig messze van innen Ombód? — Ránézek:

— Innen? Egy órajárányira, mivel, hogy én az ellenkező irányba igyekszem . . .

Névnapokról.

Március hóban a következő névnapok fordulnak elő:

Március 2. Lujza, 3. Kornélia, 7. Tamás, 8. Zoltán, 9. Franciska, 11. Aladár, 12. Gergely, 14. Matild, 18. Sándor, 19. József, 21. Benedek, 24. Gábor, 27. Hajnalka, 28. Gedeon, 31. Árpád.

Az ügyes gyermekek szép köszöntő verset tanulnak szüleik s a jó rokonok, ismerősök nevenapjára.

Köszöntő vers névnapra.

*Ahány rügyet fakaszt a tavasz a tájon,
Ahány napsugár jár lenn a földön nyáron.
Ősszel ahány gyümölcs hagyja el az ágat
S ahány hópelyhe van tél apó hajának
Szívünk annyi hála és szeretet lakja,
Annyi áldást hintsen rád az Úr szent napja,
És kísérjen egész életeden végig,
Életeden is túl: Istenhez az égig!*

Bodnár Irma.

Bélyeggyűjtés.

Hogy mit ér egy-egy első kibocsátású Mauritius bélyeg, mutatja az a tény, hogy ezelőtt pár évvel egy példányt 42.000 márkáért adtak el, ami a mi pénzegységünkben kifejezve 1.700.000 lejt ér. Ugyancsak ezen a vásáron került eladásra az első két Bermuda Perot bélyeg, amelynek ára egyenkint 23.000 márkával kezdődik. De még többet érő bélyeg volt a 70.000 márkás 2 centes British Guinea bélyeg.

Egy 12 pences, páros Canada 12.000 márkáért és egy 1 shillinges kék Barbados 5000 márkáért került eladásra.

Ezekből az adatokból is láthatjátok kis cimborák, hogy milyen komoly alapja van a nagyok között a bélyeggyűjtésnek.

Uj Cimborá hírei.

Nemsokára kezdődik a kertészkedés az új cimborák között. Március hó folyamán megkezdjük a virágmagvak szétküldését. Most folyik a virágmag gyűjteményünk rendezése. Az ügyes leánykákat szívesen látjuk segítségül szombaton délutánonként 4—6 óráig a szerkesztőségünkben. Ugyanebben az időszakban folyik le a bélyeggyűjtők cseréje is ugyanott.

Humor.

A tanfelügyelő bácsi kérdi az iskolában Jánoskától:

— Halljuk csak, kis fiam, mennyi egyharmanak a fele?

Jánoska: Pontosan nem tudom, de sok nem lehet . . .

Tavaszi dal

*Fujdogál a tavaszi szél,
Olvad már a hó.
Csomagol és költözködik
Óreg Tél apó.*

*Zuzmorás fehér szakállá
Messze integet...
Üdvözöllek madárdalos,
Kedves kikelet!...*

BENEDEK ELEK

Március köszöntése.

Még néhol hó csillog a mezőkön, meg a messzekékű hegyek tetején, de a hóolvadások nyomán itt-ott zöld foltocskák tűnnek fel a vízgáldó szem előtt. Millió és millió fűszálacska. A rügyek pattanásig feszülnek a fák ágain s a tél hidegétől sokat szenvedett madárkák is vidámabban röpködnek.

Még itt-ott hó csillog, de azért már minden teremtmény érzi a tavasz jöttét. A bokrok mélyén harmatos fehér virágfej nyitja a kelyhét a nap felé. A tavasz első hirmondója ő, a kicsi hóvirág. Kíváncsian néz szét a világban, hogy vajjon nem csalt-e a napsugár? Valóban itt van-e már a tavasz? Bogár, béka, gyík, mókus, mind ébredeznek a dermedt téli álomból. Megkönnyebbülten sóhajtanak fel a szegény emberek: hála Istennek, legalább tüzelőért nem kell már pénzt adni.

De ha várja is minden teremtmény a tavasz jöttét, legjobban mégis a gyermekek várják és örülnek jöttén. Boldog örömmel tárják szívüket, lelküket a tavaszi napsugár felé.

— Isten hozott, kedves Március, tavasz köszöntője, mondják — és csengő kacagással futnak végig a felszikkadt, tágas iskolaudvarokon.

A tavasz jöttén megújul a mi lelkünk is — együtt örülünk veletek, kis cimborák, együtt köszöntjük veletek a szép Márciust:

— Isten hozott, kedves Március, tavasz köszöntője!...
Szerkesztő néni.

Csala tornya.

Réges régen történt ez, amit most elmondok nektek. Egy szikláról szól, amelyet Csala tornyának neveznek.

Messze földön híres vitéz volt Csala. A tatárjárás idejében ő vezette a magyar népet a tatárok ellen. Egyszer azonban olyan nagy erővel támadtak a tatárok az országra, hogy a népnek vissza kellett huzódnia az erdőbe, ottan is egy elhagyott barlangba. A tatárok nyomon követték a menekülő népet, megszállták a barlang vidékét s úgy várták, hogy majd az éhség kikergeti a barlangból őket.

Telt, mult az idő, bizony már fogyatékán volt az élelem, már-már azon dolgoztak, hogy kimennek a barlangból s kényre-kegyre megadják magukat. De a tatároknak sem volt ám valami sok ennivalójuk. Mindent elraboltak az egész környéken s már messze földre kellett menniök élelemért. Észrevették ezt a magyarok s egy vén leány, mit gondolt, mit nem azt a kicsi lisztet, ami még megmaradt hamuval összegyurta, nagy kenyeret sütött ebből, akkorát, mint egy taligakerék, ezt a nagy kenyeret beleszurta egy hosszú rudba, kinyujtotta a barlang száján a tatárok szemeláttára. Jó sokáig forgatta-keringette. Bezzeg, hogy a tatárok azonnal felszedelőzködtek s eltakarodtak a barlang tájáról. Hej! lett erre nagy öröm! Felkészülődtek az emberek, még aznap haza akartak menni. Ám Csala vitéz megállította a népet a készülődésben.

— Várjatok atyafiak — mondá Csala vitéz, ravasz a tatár, ne higyjünk neki. Hadd látom, hogy csakugyan eltávolodtak-e?

Azzal kapta-fogta magát, kiment a barlangból, felmászott arra a magas sziklára, felállott a tetejire, úgy nézett végig az erdőn, még azon is túl. Láta az erdővidéki falvakat és sehol híre sem volt a tatárnak. Nagy örömében hirtelen megfordult a barlang felé, de csak annyit kiált-hatott:

— Nincsen már tatár, indulhatunk! — abban a pillanatban lefordult a szikla tetejéről s szörnyű halálalával halt meg.

Nagy jajszóval, keserves sirással temették el Csala vitézt a falubeliek s még ma is emlegetik a nevét s nem is felejtik el soha, mert a sziklát, melynek a tetejéről leest, Csala tornyának hívják ma is.

E. — ő.

Tavasza a juhakolban.

Odakint még a tél havaz
Idebennt már itt a tavasz.
Kis báránycák oh beh szépek
Pelyhes-gyapjas hófehérek.
Bidres-bodros, tarka-barka
Van közöttük minden fajta.
Ez fekete bársony szőrű,
Orrocskája rózsabőrű,
Fehér bojt a farka vége,
Fehér folt a cipőcskéje,
Fehér gyöngy a fogacska
Édes minden porcikája.
Kergetőznek, játszadoznak
Puha szalmán hancuroznak.
Pillanatig meg nem állnak,
Össze-vissza szaladgálnak.
Valamennyi ez mind béget
Soha még ily hangos népet.
Cérna vékony mee-bee,
Csengő is csilingel vele.
Valahonnan távol rája,
Vissza béget a mamája.
A sok bárány fület hegyez,

Aztán újra bégetni kezd.
Mee-bee, mee-bee,
Édesanyám jer csak ide.
Végre itt a boldog világ,
Megjönnek a bárány-mamák.
Kis báránycák rátalálnak,
Egy percig sem tétováznak.
Ez az enyém, ez a tied,
Mindegyik anyjához siet.
Egy a máshoz úgy hasonlít,
Báránycák mégsem csalódik.
Talán még csak egyszer látta,
Mégis, mégis eltalálta.
Ott a hosszú bunda alatt,
Oh beh édes egy pillanat.
Ugy megsimul, úgy megbékül
Anyja édes melegétől.
S míg az édes tejet szopja,
Édes anyja megcsókolja.
Visszanéz rá esdekelve,
Becézgeti rózsás nyelve.
Én irigyen nézek rájuk,
Boldog — boldog kis báránycák.

Kirjákné, Kovács Emma.

Talpas és Barnabás kalandos utazása repülőgépen.

Írta: **Teleky Dezső.**

16. folytatás.)

Csak hogy ez a dörögés a közönségnek nem tetszett.

Ez nagyon közönséges medveszokás.

— Halljuk a beszélő medvét! — kiáltotta egy türemetlen kuruchangú magyar. — Azért fizettünk 10 centet, hogy halljuk a beszélő medvét!

Barnabás a nemvárt magyar közbekiáltásra majdnem elszólta magát. Gorombán vissza akar

vágni, de aztán mégis megfontolta a dolgot s csendben maradt. Együttal azonban észbe kapott: „Igen? Hát így vagyunk? a beszédemet akarják csodálni? Ezért zártatok ebbe a ketrecbe? No a beszédemből bizony nem esztek. Különben is és valódi medve vagyok, s hogy ezt megmutassam, azért is négy talpamra állok, mint az én dicső őseim!” Mindazt így elgondolta magában, aztán úgy is tett Barnabás. Négylábra állott.

Kissé furesa látvány volt. Bekecsben, nadrágban, csizmában és sapkával — négylábra állva.

ő szörnyeteg.

esernyő nyitásban.

A két pajkos: Ernő s Klári
Nem találja a helyét.
Pajkos tréfát kell csinálni
Ezért néznek szerteszét.

Sétálni készül a tata
És az ernyő szükséges
Ernő szépen odaadja,
Mondjátok: hát nem rémes?!

A gondolat tetté válik
Dolgozik már az ecset,
A szörny kész van, nagyot ásít:
„Ejnye, ejnye gyerekek!”

Két lábon járó szörnyalak!
Na, ki látott már ilyent?!
Aki mostan erre halad
Azt kirázza a hideg! ...

Kiss Zoltán.

A három királyfi.

Volt egyszer egy király, akinek három fia volt. A király mind a három fiát egyformán szerette. Amikor a király megöregedett, nem tudta elhatározni, hogy melyik fia legyen az utóda, melyik fia legyen az ország királya. Egy szép napon a király magához hívatta a tanácsadóit és így szólt hozzájuk:

— Én már öreg ember vagyok. Nem sokáig élek. Tudjátok, hogy három fiam van. Mind a hármát egyformán szeretem. Nem tudom közülök kiválasztani, hogy melyikre hagyjam az országot, melyik legyen az utódom.

A király tanácsadói így szóltak:

— Hát bizony bajos közülök választani, mert mind a három egyformán okos, egyformán jó ember.

jától és elindultak világgá. Ahányan voltak anynyi felé mentek.

Egy év múlva a hazafelé vezető országúton találkoztak. Megölelték és megcsókolták egymást és a legifjabb így szólt:

— Ugy látom, hogy mind a hárman a királyi koronáért megyünk. Hát milyen csodatárgyaitok vannak?

— Nekem — szólt a legidősebb, — van egy tükröm. Ha belenézel, meglátod, hogy mi történik a világban.

— Nékem, — szólt a középső királyfi — amint látjátok, van itt egy paripám. Ha reá ülök s azt mondom: Hípp! Hopp! Ott legyek, ahol akarok!... Egy perc alatt oda ér velem, ahol lenni akarok.

A legkisebbet választották hát meg királynak.

— Hát királyom, ha te magad nem tudsz közülük választani, mi kevésbé tudjuk ezt megtenni — mondotta a király legöregebb tanácsadója. Azt ajánlom királyom, hogy az legyen a három királyfi közül a király, aki egy éven belül valami csodát tud művelni, vagy csodás tárgyat bemutatni.

A királynak tetszett a tanács. elmondotta a fiainak, hogy az lesz a király, aki valami csodás tárgyat tud hozni, vagy valami csodát tud művelni.

A három királyfi másnap elbucszott az ap-

— Nekem — így szólt a legifjabb királyfi — van egy almám, ha ezt egy haldokló betegnek adom s megeszi, akkor rögtön meggyógyul tőle.

— Mutasd a tükröt — szólt a középső királyfi. A legidősebb elővette a zsebéből a tükröt és mind a hárman belenéztek.

Látták, hogy édesapjuk betegen fekszik. Az orvosok nem tudnak rajta segíteni. Az öreg király pedig zokog, mert nem tudja, hol vannak a fiai.

— Mitévők legyünk? — szólt a legidősebb. A középső királyfi így szólt:

— Mondok valamit, testvéreim. Meg kell mentenünk édesapánkat. Te öcsém, add ide az almát s én belovagolok vele a városba.

A legifjabb királyfi odaadta az almát a középsőnek, akié a paripa volt. Az pedig felült a paripára s így szólt:

— Hipp! Hopp! ott legyen a királyi palota előtt. Hipp! Hopp! ott legyen, ahol akarok.

A paripa egyet ágaskodott s elkezdett futni. Egy pere alatt ott volt a királyi palota előtt. A királyfi rögtön bement beteg édes apjához s odaadta az almát. A király rögtön megette s meg is gyógyult tőle.

Lett nagy öröm és boldogság a király palotájában. Estefelé a másik két királyfi is beért a városba. A király megint nem tudta elhatározni, hogy melyik királyfi legyen a király: akié a tükör volt, vagy akié a paripa, vagy akié az alma?

Végül a király megint magához kérte a tanácsadóit, akik azt tanácsolták, hogy az legyen a három királyfi közül a király, akié az alma volt. Mert akié a csodaparipa volt, annak megmaradt a csodaparipája; akié a csodatükör volt, annak megmaradt a tükre, — de akié a csodalma volt, annak nem maradt meg az almája.

Igy lett a legifjabb királyfiból király.

A három testvér továbbra is jó barátságban élt s ki tudja, talán még most is élnek, ha meg nem haltak.

Oszkár bácsi.

Ahogy kis munkatársaink irnak.

Imreh Sándor és András nyári beszámolója:

Úgy látjuk az Új Cimborából, hogy az olvasók szorgalmasan küldöztetik be a vakációs beszámolókat. Mi sem akarunk kimaradni a sorból s így beszámolunk nyári élményeinkről.

Ebben az évben a nyarat nagyon jól töltöttük. Amint az iskolai évet sikeresen befejeztük, édesapám elvitt bennünket Constancába.

Reggelenként a tenger morajlására ébredtünk. Gyorsan öltözködtünk és siettünk ki a kikötőbe. Láttuk a hajók érkezését és indulását, az egyes hajók fogadtatását, hogyan történik: lehorgonyozás, kirakodás, berakodás. Az egyik angol hajó parancsnoka olyan jó volt hozzánk, hogy megengedte megnéznünk a hajó belsejét is. Ott pazar látvány tárult elénk. Az ebédlő, társalgó, billiárd, zene és háló szobák drága, sokatérő berendezése, szinte elképráztatott bennünket. Ezután a látogatás után gyakran mentünk fürödni Mamaia kikötőbe. Egyszer láttunk

egy gyönyörű szép magyar hajót is, a „Hungáriát.“ Az idő azonban hamar eltelt és vissza kellett térnünk.

Jövet Bucurestiben megálltunk s két napot töltöttünk, hogy ezt a szép nagy várost megismerjük. Megnéztük a múzeumokat, Mennyi értékes régiséget, kincset, szobrot, képet láttunk ott! Voltunk a Carol parkban, a Cizmigiú-kertben, megbámultuk a királyi palotát. De nagy hőség volt, szinte kábultan jártunk az utcákon.

Aztán folytattuk utunkat tovább. Meglátogattuk nagyszüleinket s nagybátyánkat. Voltunk a híres és gyönyörű Tusnad fürdőn és a bodoki borvíz forrásnál. Akkor láttuk csak milyen szép is a mi Erdélyünk!, s hogy az Isten alkotó keze milyen természeti csodákat teremt.

A székely havasok közt is jártunk. Megfigyeltük az itt élő székelység viseletét, szokásait. Augusztus hónapra értünk haza. Itthon jártunk ki sokat fürödni. Aratás idején falun voltunk, ahol segítettünk mi is az aratásnál.

Igy múlt el a vakáció. Az iskola harangjainak megkondultával bevonultunk az iskolába. A nagy pihenés után testileg-lelkileg felfrissülve léptük át az osztály küszöbét.

Ezek a mi nyári élményeink, melyek megírása után zárjuk levelünket.

Imreh Sándor, II. got. és András, IV. el. ot.

Aki bánja az állatot...

Aki bánja az állatot,

Az bánja az Istent.

Mert nekünk az ő jósága

Teremtett meg mindent.

Aki védi az állatot

Szereti az Istent,

Aki nekünk bölcs kezével,

Megteremtett mindent.

Aki bánja az állatot

Az magát is bánja,

Mert az illet, ha baj éri

Senki sem sajnálja.

Aki védi az állatot

Nem is veszi észre,

Hogy az Isten meleg szóval

Megdícséri érte.

Megdícséri, kézenfogja,

Minden léptét védi.

Ha könnye hull, gondos kézzel,

Le-letörli néki.

Móra László

Tudóka Ferkó levele a muzeumról.

Kedves Cimborák!

Még az ősz folyamán történt, hogy édesapámnál a régiségek után érdeklődtem. Akkor ő megígérte, hogyha Oradeara megy, engem is elvisz magával és megmutatja nekem az ottani muzeumot. Egy iskolai szünetnapon vonatra is ültünk. S mivel tudom, hogy titeket is épp úgy érdekelnek a tudomány körébe vágó dolgok, mint engem, éppen ezért is igyekeztem feljegyezni mindent, amit az oradeai muzeumban édesapámmal együtt láttunk.

A muzeumban rajtunk kívül nem volt senki, csak az őr, aki teremről teremre kísért bennünket. Maga a muzeum épülete nem messze van a vasutállomástól, ugyanabban az utcában, ahogy megyünk be a városba, jobb oldalon. Ajánlom nektek, kedves pajtásaim, ha Oradean jártok, a muzeumot nézzétek meg. Sok érdekes dolgot fogtok látni.

A legelső teremben kőkorszakbeli fegyvereket, kőbaltát s más kőből készült szerszámokat láttunk s egy emberkoponyát. Édesapám úgy mondta, hogy megvan vagy 10.000 éves — s együtt élhetett a barlangi medvével. Láttunk még mammuth s más szörnyűséges vízözön-előtti, azóta már kihalt állatok csontjaiból is. Egy-egy mammuthfog megvolt másfélkiló. Ezeket a leleteket itt Bihormegyében találták.

A másik teremben a bronz-kor fegyvereit s házi eszközeit láttuk sokféle formában. Édesapám magyarázta, hogy sok-sok száz és talán ezer esztendő telt el, az emberek okosabbak lettek, mikor a bronz után megismerték a vaskészítés módját. Ezután mindent vasból készítettek. Már a negyedik teremben járhattunk, mikor megpillantottuk édesapámmal egy szekrény üvege alatt az első keresztény imádságos könyvet. Latinul volt írva s a tépett, összepörkölt könyv első sorai így kezdődtek:

„Pater noster, qui es in caelo!” — magyarul: Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben...

Aztán hosszú sorban pénzek következtek az Árpádházi királyok: II. Endre, III. Béla, IV. Béla, Mátyás és a többi királyok idejéből réz garasok, ezüst, arany pénzek, a legújabb kor papír 100 leieséig. Ismét máshol nagyértékű, drágakövekkel kirakott kelyhek, billikomok,

serlegek, amelyek nincsenek is ma már használatban, ahogy a muzeumőr mondta, ezekből a billikomokból, serlegekből győztes csaták után ittak.

Egy helyen csak látjuk ám édesapámmal, hogy kihúzza magát a görnyedten járó őr, s odamutat egy súlyos, nehéz aranytálra:

— Na, mi az? — kérdezte édesapám.

— Az tekintetes uram, Attila király tálasszekrényéből való, úgy mondta a régész tanár úr, aki idehozta. Tiszta aranyból van, de azt mondják, hiába volt olyan nagy úr, sohse kereste a cicomát, nem evett az aranytálból sem. Csak hát úgy szerette, hogy legyen neki.

Az is érdekes volt még, ahol a puskák álltak. Kanócos, meg hátultöltő puskák. Ma még a gyerekek sem félnének tőlük. Régen meg ezekkel harcoltak. Már a vékony, hajlékony pengéjű kardok, török, veszedelmesebbek lehetnek, ezekkel ma is lehetne embert ölni. Láttam még egy török ágyút, meg láncos golyókat.

Ugyanebben a teremben láttuk még a lefünt kurucvilág emlékeit. Kuruc mentéket, főveget — fegyvereket — régi írásokat, hadban írott leveleket. Édesapám olvasgatta, de én nem értettem, egy részük latinul volt írva, de ha magyarul is írták, olyan furesán volt írva, hogy nem tudtam kiolvasni.

A legutolsó teremben csupa képek voltak berakva. Az egyikre a muzeumőr azt mondta, hogy Feszti Árpád festőművész képe, Árpád fiának, Zsoltnak az eljegyzését mutatja, Bihar-akkori fejedelmének: Mén Marótnak a leányával. Megnéziük jól a képet, édesapám azt mondta: sokat ér. Láttuk még Mária Terézia híres gárdistáinak is a képeit, meg egy gyönyörű velencei üvegből készült csillárt — aztán pénzt adtunk a muzeumőrnek s elköszöntünk. Kinn az utcán már kezdett alkonyodni. Édesapám csendesen jegyezte meg:

— Látod, Ferkó fiam, ezeken a régi emlékeken keresztül, két órai idő alatt átéltük az emberiség történetét...

Rajzkiállítás.

Az új cimborák nagy rajzkiállítása nem várt gazdag eredménnyel végződött. Több, mint 1500 rajz és festmény érkezett be az országos rajzkiállításra. Bíráló-bizottság döntötte el, hogy melyik rajz milyen díjat érdemelt. A bizottság tagjai voltak Dóczyiné Berde Amál festőművésznő, F. László Marezella, Szópos Sándor festőművész és rajztanár Tóth István rajztanár, festőművész, Kovácsy Pál rajzpedagógus, Folyovich Endréné rajztanárnő dr. Szász Ferenc lapszerkesztő és Ifj. Vékás Lajos.

A rajzok között most még sok volt a másolás, mesekönyvből, képről, innen-onnan, de voltak nagyon érdekes tehetségre valló, eredeti munkák is. Ezeket jutalmazza is az Uj Cimborá. A megjutalmazottakat továbbra is figyelemmel akarjuk kísérni, hogy fejlődnek-e s mennyit fejlődnek?

A versenyeredményeket a bíráló-bizottság döntése alapján a következőkben közöljük, előbb a helybeli, a következő számunkban a vidéki rajzokra vonatkozóan.

Ref. kollégiumi elemi iskola. I. díjat nyerte: Sebesi István III. el. o. t. S rajzai közül hármat múzeumi megőrzésre ajánlott a bíráló-bizottság. II. díjat nyert Németh Gyula IV. o. t. III. díjat Miklós Vili I. el. o. t. Jutalomban részesültek: Keresztes Attila, Szentpétery László, Kövendy Erzsébet, Szabó Lóránd; dícséretet nyertek: Zudor Lóránd, br. Bánffy Katinka, Kovács Boriska, Dán Albert.

Lutheránus elemi iskola. Jutalmat kaptak: Werss Zsófia IV. el. o. t., Vajna Pál, Ullmann Ferenc, Kovácsy Pál, Klatrobecz János, Drobeczky Lőrinc András, dícséretet nyertek: Maniu Clarissa és Domitia IV. el. o. t., Kerekes Medárd.

Unit. leány el. iskola. Jutalmat kapott: Berey Jolánka, dícséretet: Diószeghy Anna és Vernes Anna.

Plebániai elemi iskola. Dícséretet kapott: Bálint Edith.

Unit. fiú elemi iskola. Jutalmat nyertek: Kardos Laci IV. el. o. t., Nagy István IV. el. o. t., dícséretet: Zsakó János III. el. o. t. és Lakatos Károly II. el. o. t.

Inasiskola. Jutalmat kapott: Krisán László

Școala Aplicația. I. díjat nyert: Cezar Cimponeriu IV. el. o. t. Jutalmat kapott: Szabó Mártuska.

Rudolf-úti elemi iskola. Jutalmat kapott: Tholvay József IV. el. o. t.

Școala Primare de Stat No 3. Jutalmat kaptak: Vasile Aslan, Szilágyi Akos és Sándor IV. el. o. t. és Kemény István III. el. o. t.

Monostori-úti ref. elemi isk. I. díj: Ambrus Dobay Erzsébet IV. el. o. t.; dícséretet nyert: Borbély Sándor III. el. o. t., Orbán Erzsébet VI. el.

o. t. A plakátversenyen díjat nyert Zentkó Z. VII. el. o. t. és Kun Lajos V. el. o. t.

Augusztiumi elemi iskola. Jutalmat kapott: Bereczky Agi VII. el. o. t. Dícséretet: Sós Erzsébet V. el. o. t.

Școala Prim. de Stat No. 2. I. díjat nyert: Téglás József s egy rajzát múzeumi megőrzésre ajánlotta a bíráló-bizottság. Jutalmat nyert Keresztes Kálmán IV. el. o. t.

Unitárius főgimnázium. I. díjat nyert Fekete László III. g. o. t., II. díjat: Imreh István IV. g. o. t. III. díjat: Bereczky Béla I. g. o. t. Jutalmat kaptak: Székely György, Gálffy Zsiga, Gábor László, Zsigmond György, Udvari Sándor; dícséretet nyertek: Andrassy Gyula, Várady, Tamassy Gábor, Létay, Lázár Károly, Derzi Zoltán, Székely József, Fitori Zoltán, Nagy Dénes.

Liceul de fete Regina Maria. I. díjat nyert: Hodis Ily.

Ref. leánygimnázium. I. díjat nyert: Póczy Klári I. g. o. t. II. díjat: Székely Anikó III. g. o. t. III. díjat: Szentimrei Kovács Judith I. g. o. t. Jutalmat kaptak: Faluvégi Ibolya, Barabás Piroska; dícséretet nyert: Ekkert Agnes, Mandula Ilonka, Kovács Ilkó, Kádár Ilona, Nagy Ibolya, Tamási Gizi, Gaál Ilona, Mina Mária, Nemes Anna.

Ref. kollégium. I. díjat nyerte Király Béla IV. g. o. t. II. díjat Kabay Béla III. g. o. t. III. díjat Molitorisz Pál II. g. o. t. Dícséretet nyertek: Fazekas Attila, Méqer Zoltán.

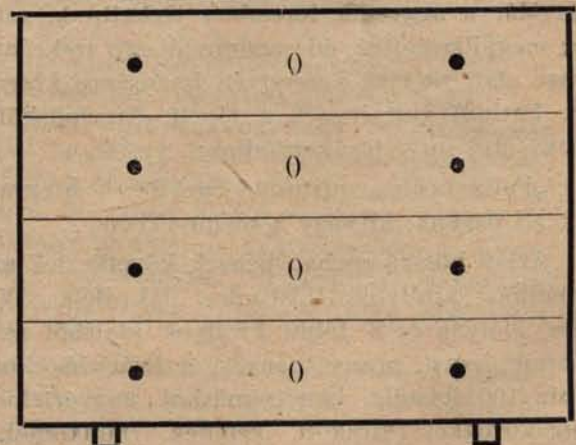
Dícséretet nyert: Hargitay Bertalan I. g. o. t.

Jutalmat kaptak még: a 3½ éves Szász Gézuka, a 4 éves Szervácus Tibi, az 5 éves Henner Aranka, a 6 éves Adorján Csaba.

(Folytatás a következő számban.)

Rajziskola.

5. számú minta.

MARCELLA NÉNI PÓSTÁJA

Miklós Jancsi. A névnapra szóló jókívánságot köszönöm kis cimborá. Jól esett a figyelmed. Úgy veszem ki leveledből, hogy nagyon szereted a szép meséket és a találós képeket. No, közlünk is majd efféjét. — *Róth Lily II. g.o.t.* Tetszett neked, hogy Talpas

olyan jól tudott eszperantóul, te is szeretnél megtanulni beszélni ezen a nyelven. Majd a nagy vakációban lesz alkalmad rá. Ha látjuk, hogy általános lesz köztetek az érdeklődés, akkor a nyári vakációban megkezdjük az eszperantó leckék közlését. — *Derecskey Sándor III. el. o. t.* Már régen nem írtatok az Uj Cimborának. Bizonyára a tanulás foglalt el benneteket. A megfejtés jó, a sorsolásra bekerül. Edes jó anyátok jókívánságait köszönöm, hasonlóval viszonzom. — *László Anna és Margit.* Az előfizetés beérkezett. Várom leveleteket. — *Györffy Polixenia.* A küldött összeget Barra Palkó számlájára könyveltük el. — *Rosenberg Miki.* Érdeklődsz az eszperantó nyelv iránt. A Róth Lilynnek küldött válasz neked is szól. — *Biró Klárka.* Előfizetésed júliusig rendben van. Várom leveled — *Magyari Bandi.* Bizonyára nagyon sok a tanulni valód Bandika, hogy a leveled nem látom a postában. — *Szabó Piroska.* Pontos. jó kis cimboránk vagy, Piroska. Ilyet szeretnék még, vagy háromezret. A rajzkiállításon részt veszel-e? — *Óry Imre és Iluska.* Dájbukát Gábor és Zoltán Arad. Új kis cimboráink vagytok. Hozott Isten közénk. Remélem jó toborzók lesztek s kis pajtásaitokat, ismerőseiteket is megnyeritek az Uj Cimborá olvasóiu.

Fábián Ancsi IV. el. o. t. Mikor meghallottad, hogy az Uj Cimborá eljött onnan, nagyon szomorú voltál, hogy most már nem látogathatod meg a szerkesztő nénit. No, ha Isten segít, a nyári nagy mesemondó délutánon újra találkozunk. A megfejtés jó, a sorsolásra bekerül. — *Deutschenschmied Jenő I. gimn. o. t.* A jó kívánság sohasem késő, ha tiszta szívből kívánják. Te így kívántad a névnapki kívánságot, éppen ezért is örültem neki. A rejtvényed átadtam a rovatvezetőnek. — *Hadady Tibor IV. el. o. t.* Nem felejtene el engem az én régi kis cimboráim. No, de én is szeretettel gondolok vissza rátok. A Cimborá-délutánokra jártok-e? Az új rejtvény jó, sorra is kerül majd. A megfejtés is jó. — *Reiff Janika és Pistika.* Bemutatkozó leveleteket már régen várom. Az apuka postautalványa

megérkezett. — *Elekes Emőd és Huba.* Kitarító, régi kis cimboráink vagytok, de ám én szeretnék benneteket közletről is ismerni. — *Napalca Jenő I. g. o. t.* Ugyesen, helyesen írt leveledet tetszéssel olvastam. Irod, hogy beállsz te is a toborzók közé. Ez a szándék életrevalóságra vall. Kívánom, hogy sikerrel járjon. Látom a versek iránt érdeklődés, sőt magad is próbálgatsz elkövetni egyet-kettőt. Ez sem rossz amit most beküldtél, de írsz te ennél még jobbat is. — *Taglicht Bözsi I. g. o. t.* A 3-ik szám rejtvénymegfejtése jó. Részt veszel-e a rajzkiállításon? — *Róna Ervin.* A fordítást, ha rövid és jó, beküldheted. Majd átnézzük. Irod, hogy héberül is tanulsz. Nagyon derék dolog. Voltál-e a február 10-iki cimborá-délutánon? Csak szorgalmasan járogassatok kedves kis cimborák. — *Bulbuk Pityu V. el. o. t.* Először írtál az Uj Cimborának. Már régen készültem ezzel a levéllel, most aztán el is küldted benne a megfejtést is. Irod, hogy az iskolában nagy izgalommal várjátok mindig a Cimborá újságot. — *Virágh Károly.* Rég nem írtál, Karesi. Bizonyára sok a tanulni valód s ezért nem volt időd a levélírára. A 3-ik szám rejtvénye idejében beérkezett, úgy, hogy a rejtvény-sorsoláson részt is veszel.

Grünfeld Ferike. Nagyon szomorú voltál, mikor megtudtad, hogy az Uj Cimborá nincs már nálatok. Uj rejtvényed jól sikerült. — *Pongrácz Ilonka.* Megkaptad-e az új számot? Várom leveledet, amelyben mindenről beszámolsz. — *Debreczeni Ferike.* Megkaptad-e Ferike az Uj Cimborá karácsonyi ajándékát, a „Délutáni csevegések“ c. könyvet? Ha nem, érdeklődj utána Béla bácsinál. Különbben újabban elhanyagoltál bennünket, Ferike. Várjuk a leveledet. — *Weisz Klárka.* Örültél a Miki sorozatnak, s tetszettek az eszperantóul írott esengő-bongó versikék. Kérzed, hogy az Uj Cimborá nem fog eszperantóul tanítani? Ha látjuk, hogy mindnyájan érdeklődtek, akkor még ebben az évben megkezdjük a tanítást.

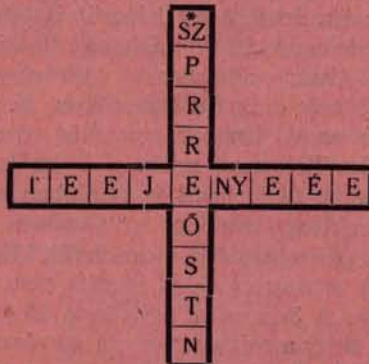
Kucher Laci Ploesti. Kapjátok-e rendesen a lapot? Az előfizetés megérkezett. Várom bemutatkozó leveledet. — *Böjthe Andor.* A rendelést köszönettel vettük. A múlt évi számokat az ottani vasárnapi iskolának ajándékozzuk. — *Boros Mártuska és Magduska.* Új kis cimboráink vagytok. Isten hozott közénk benneteket. Várjuk bemutatkozó leveleteket. — *Siető Évike.* Olvastam apukád levéléből, hogy milyen nehezen várod mindig az Uj Cimborát. Legközelebb már a te leveled szeretném olvasni. — *Tóth Klárka.* A küldött 170 lejből 100 lejt a te számládra könyvelt a kiadó bácsi. Jártok-e a testvérszövetségi gyűlésekre? — *Nagy Loránd Ploesti.* A karácsonyi sorsoláson a te neved is be volt dobva a kalapba, de úgy látszik, hogy nem volt szerencséd, hogy nem húzták ki. No, sebj! Az üdvözlőletedet a kis cimboráknak im átadom.

FEJTÖRŐ

Rovatvezető: Sólyom István.

Szélmalom rejtvény. Beküldték: *Imreh Sándor* és *Bandi*.

Egy híres magyar regény címe.

A 2-ik számban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése: *Vízszintes sorok:* 1. Aladár, 7. Dáridó, 8. R. V., 9. I. A., 10. Anot, 11. Iny. *Függőleges sorok:* 1. Adria, 2. Láva, 3. Ra, 4. Divány, 5. Ad, 6. Rovat, 10. An.

A 3-ik számban közölt rejtvények megfejtése: 1. Képrejtvény. Hathatós orvosság (gyógyszer). 2. Betűrejtvény: Három a tánc. 3. Pótlórejtvény: Balaton. 4. Betűrejtvény: Szánkó.

Megfejtéseket küldtek be: Szücs Ferenc, Vaska Klárka, Páll B. Bidló G. Weress Zsófia, Fábrián Ancsi, Hadady Tibor, Deutschenschmied Jenő, Róna Ervin, Miklós Jancsika, Taglicht Bözsi, Bara István, Dibáczy Béla, Hodis Ilike, Tokay Paula, gr.Degenfeld Anni, Szabó Dezső, Bulbuk Pityu, Budaházi Zoltán, Virágh Károly, Harkácsy Juliska, Imreh Sándor és Bandi, Balogh Ildikó, Kovács Terike, Adorjányi Rózsika és Gyula, Zsigmond György, Harkai Ilonka, Hutira Margitka, Nehma Valér, Balogh Anti és Bözske.

Nyertesek lettek: Vaska Klárka, Dibáczy Béla és Adorjányi Rózsika és Gyula.

* * *

Anyjával csakugyan egy a természete,
De mert apró lévén, más a nevezete.
Négylábu az egész, járja a legelőt,
De farkát elvágva tóban lel nevelőt,
Végtagját tedd elő, oly alkotmány leszen,
Melyet az utazó, jó ha előveszen.

(csikó, csik, kocsi.)

A kiadóhivatal postája: Az elmúlt héten a következő előfizetések érkeztek: Helyben: Paizs György 17, Ábrahám Klárka 50, Kovács Gyuszi 50, Spilmann Gyula 50, Vajna Éva 50, Bidló Gábor Szabolcs 50, Szabó Éva 50, Domokos Alice 50, Bodor Judit 100, Rimanóczy Ádám 50, Vajna Palkó 50, Zsakó Zsóka 50, Licker Éva 50, Ákontz György 50, Fintka Ildikó 17, Tokay Paula 50, Szász Aranka 40, Lakatos Géza 20, Ambrus Dobai Erzsébet 40, Kerekes Madárd 50, Nulinek Jenő 100, Hilf Ádika 100, Thamó Gabriella 50, Hargitai Öcsi 50, Bogdán Mancsi és Bözsike 50, Fülöp Géza 50, Ullmann Ferencz 50, Tóth Évike 17, Baumeiszter Zsófia 17, Péter Lacika 200, Krémer Tomi 50, Komjátszeghi Tibor 50, Náyel Ildikó 50, Márton testvérek 50, Kovácsi Pál 50, Zudor L. 50, Regéczy Irénke 50, Moldován Évike 83, Váradi A. 50, Vidékről: Tóth Zoltán 85, Damó Sándor 100, Rossy Nusika 100, Tunyogi Csapó Margitka 50, Legeza Sanyika 85, Moldován Lacika 100, Aczél Magda 100, Balogh Éva, Kató és Ildikó 100, Sebesi Laura 100, Taglicht Erzsike 100, Horváth Sarolta 50, Kovács Lajos 100, Pásztor Bözsike 50, Turó Gyula 160, Balázs Anna 50, Bodonyi Ica 100, Dávid István Dezső 200, Döme Bálint 50, Szép Róbert 150, Demes Ferencz 200, Gergely Géza 200, Farkas Márta 50, Böttger Ferencz 50, Pataky Zolika 100, Berger Emmyke 85, Szabó Dezsőke 100, Kovács László 300, Duicu J. né 150, Nagy József 100, Szirmay Zsófi 200, Kugler Józsika 150, Balogh Ibolya 100, Szotyori Magda 100, Csutak Ferencz 200, Fehér Jánosné 50, Prinzinger Bandika 100, Rácz Pál 100 lej.

Jószivű kis cimboráink figyelmébe. Egy szegény, beteg és előregedett kapitány bácsi járt benn a szerkesztőségünkben és elpanaszolta, hogy milyen nyomorult helyzetben vannak. Felesége ágyhoz segezve hosszú idő óta, ő maga is erőtlenséggel, beteg, segítsünk rajta. Ha közületek vannak akiknek szülei jobb helyzetben vannak — kis cimborák, gondoljatok erre a jobbsorsot látott öreg kapitány bácsira, aki olyan szomorú helyzetbe került öreg korára és küldjétek be néhány lejt a szerkesztőség címén a kapitány bácsi részére.

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre 100 lej. A Családszövetség tagjainak 160 lej és 10 lej portó. Egyes szám ára 6 lej. Magyarországon 12 p., Jugoszláviában 150 dinár, Csehszlovákiában 60 ck.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA.

Főmunkatárs: **TELEKY DEZSŐ,**

Kiadja: a **Minerva Nyomdai Műintézet R.-T. Cluj.**